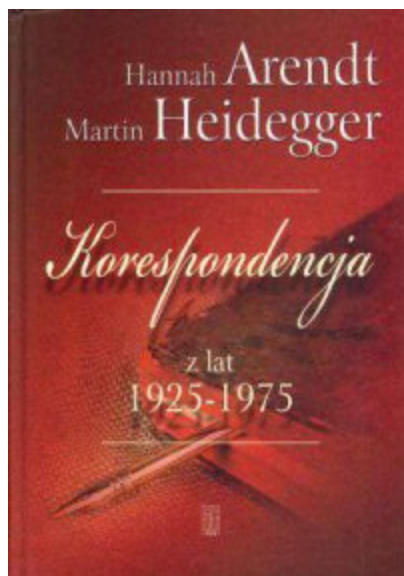

Korespondencja z lat 1925 - 1975 - Hannah Arendt, Martin Heidegger

Korespondencja Hannah Arendt i Martina Heideggera to świadectwo nie tylko bliskości uczuciowej, lecz także intelektualnej i filozoficznej więzi łączącej tych dwoje wybitnych myślicieli XX wieku. Odciska się to w istotny sposób zwłaszcza na języku listów Heideggera, który zdaje się nie przeprowadzać wyraźnej granicy między sferą emocjonalną a pojęciową.

Korespondencja Hannah Arendt i Martina

Heideggera to świadectwo nie tylko bliskości uczuciowej, lecz także intelektualnej i filozoficznej więzi łączącej tych dwoje wybitnych myślicieli XX wieku. Odciska się to w istotny sposób zwłaszcza na języku listów Heideggera, który zdaje się nie przeprowadzać wyraźnej granicy między sferą emocjonalną a pojęciową.

Korespondencja z lat 1925 - 1975

Hannah Arendt, Martin Heidegger

wydawca: IW Pax

ilość stron: 372

SŁOWO OD TŁUMACZKI I OD REDAKTORÓW WYDANIA POLSKIEGO

Korespondencja Hannah Arendt i Martina Heideggera to świadectwo nie tylko bliskości uczuciowej, lecz także intelektualnej i filozoficznej więzi łączącej tych dwoje wybitnych myślicieli XX wieku. Odciska się to w istotny sposób zwłaszcza na języku listów Heideggera, który zdaje się nie przeprowadzać wyraźnej granicy między sferą emocjonalną a pojęciową. To stanowiło pewną trudność dla tłumaczki, także dlatego

że Heideggerowska terminologia nie jest w polszczyźnie ustabilizowana. Polskie odpowiedniki nie zawsze też harmonizowały z wywodami filozofa, jak choćby tłumaczenie tytułu zbioru rozpraw Holzwege jako Drogi lasu, co w pewnych kontekstach trzeba było jednak oddać przez Bezdroża. Pomocą dla Czytelnika są w takich i podobnych przypadkach przypisy tłumaczki. W ogóle wydaje się, że lekturę tej korespondencji warto prowadzić tak, by zapoznawać się równocześnie z zamieszczonymi na końcu erudycyjnymi komentarzami redaktorki niemieckiej, w których można znaleźć wiele cennych informacji i wyjaśnień. Odrębną kwestię stanowi toczący się w tych listach poetycki dialog między Arendt a Heideggerem. Są to wiersze wyrafinowane formalnie, poddane rygorowi rytmu i rymu. Co jednak ważniejsze, jest to poezja hermetyczna i wieloznaczna, tak głęboko osadzona w języku niemieckim, że właściwie nieprzekładalna. Być może kiedyś znajdzie ona swojego polskiego tłumacza. Tutaj zdecydowano się podać jej brzmienie oryginalne, wzbogacone o polskie przybliżenia filologiczne – przybliżenia, gdyż żaden dosłowny przekład nie był możliwy. Pozostaje nadzieja, że mimo wszystko da to Czytelnikowi pewne wyobrażenie o aurze tej niezwykłej korespondencji.

Sława Lisiecka

przeczytaj kilka z listów i spis treści książki

